

KOTIVAARA.

Kotivaara, Kokkovaara
Kyläniemen laitehella,
sille iltasin ehäin
karjoa huhuamahan,
tuohitorvin soittamahan.

Nousin vaarani laelle,
parahalle paaterelle —
eessäni salot siniset,
alametsät armahaiset,
kuuset kukkalatvalliset,
laajat lakkapäi-petäjät,
hongat vankat vartioina,
tuomet nuoret tuomareina.

Siitä katsahdan etemmä,
tähytelen toisahanne,
näen kaikki kaunihiksi,
koko maani mairheksi.

Näen saaria satoja,
salmia sanattomia,
niemiä nimettömiä,
kaislikkoja kaunihia,
heinärantoja heleitä,
lahelmia lasten uida,
kesät kaikki kelleröidä.

Täällä Väinö purtta veisti,
vuoli honkaista venettä,
jolla vettä viiletellä,
halki aaltoja ajella,
saada Sampo Pohjolasta,
kivottaa kivimäestä.

Kun ois meillä Väinön voimat, —
mistä saada Väinön voimat,
tiedot suuren tietoniekan,
jotta saada uusi Sampo
Karjalan kotimäelle?

Timo.

Kuollut Karjalan ystävä.

Helmikuun 5 p:nä kuoli Helsingissä maisteri *Herman Stenberg*, yksi Suomen itsenäiseksi pyrkimisen innokkaita myötävaikuttajia ja sen suureksi, kansallisesti eheäksi ja kokonaiseksi unelmoimisen ensimmäisiä.

Tästä syystä joutui hän vapauttamattoman Karjalan — Suomen irredentan — asiaan sen tärkeimmillä hetkillä voimakkaasti mukaan. Hän lähti maailmansodan loppuvuosina Tukholmaan ja sieltä Saksaan ja siellä koetti kaikin tavoin vaikuttaa, että Suomen saavuttaessa vapautensa koetettaisiin se saada myös rajantakaiselle Karjalalle, sen alueet vedetyiksi yhden suomalaisen isänmaan helmaan, tämän rajat vedetyiksi sen luonnollisia ääriä myöten.

Tämän työn alkoi hän Saksasta tultuaan Suomen vapaussodan päättymisaikoina kirjoittamalla pienen, mutta ajankohtanaan luetun ja paljon vaikuttaneen yhtenäisen esityksen kirjasen »Itä-Karjala suhteissaan Suomeen ja Venäjään» ja sitten jatkoi pienemmällä julkaisuilla ja toimimalla heimojärjestöissä.

Hän oli suuri utopisti ja ihannesieli. Mutta sellaisiakin tarvitaan sellaisina aikoina, jolloin on paljon uskottava

ja jolloin asiat riippuvat kansanjoukkojen suurista sielunkäynnistä.

Tämän työn lisäksi kirjoitteli hän paljon artikkeleja ja pieniä kirjoituksia Suomesta ja myös Karjalasta ulkomaisiin lehtiin, ja viimeksi antautui käytännölliseen isänmaanpuolustustyöhön: suojeluskuntien vaatimattomaksi ensi käden työntekijäksi, valistusohjaajaksi.

Aikaisemmin johti maisteri Stenberg nuoren tai silloin nuorimman Suomen henkisiä pyrkimyksiä, m. m. toimittamalla tunnettua »Päivä»-viikkolehteä ja toimimalla sen ryhmän piirissä. Kirjallisia harrastuksia piti Stenberg aikaisemminkin silmämääränään, m. m. suomen nellen runoja eri kielistä ja julkaisten omankin alkuperäisen pienen runokokoelman: »Päiviön laulaja-ajoilta» (*Herman Vuorimaan* nimellä). Siinä karjalaisaiheet, Laatokka y. m. runot ovat erikseen mainittavat.

Ihanteellinen Suomen tulevaisuuden uskon mies on saanut levon. Hänen haudallaan käy vapaa Suomi ja Karjala uneksii tulevaisuuden suurta Suomea omien alueittensa ääriviivojen mukaisesti. Suotakoon se keran nähdä.

Maisteri Stenberg oli syntynyt Kuopiossa marrask. 1 p:nä 1873 ja oli siis kuollessaan lähes 55 vuoden ikäinen.